

РЕШЕНИЕ

№ 306

гр. София, 18.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 10.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **1803** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204 и сл. от АПК вр. с чл.104, ал.1 от ЗДСл.

Образувано е по искова молба от Х. С. Н. от [населено място], с която е предявен иск с правно основание чл.104, ал.1 във връзка с чл.121, ал.1, т.3 от ЗДСл против Агенция „Митници” за заплащане на обезщетение в размер на 7010,00лв. / седем хиляди и десет лева/, за периода от десет месеца, през който ищецът не е заемал държавна служба и не е работил по трудово правоотношение, поради незаконно прекратяване на служебното му правоотношение със Заповед №8557/18.11.2009г., издадена от Директора на Агенция „Митници”, заедно със законната лихва от 08.06.2011г. до окончателното изплащане на цялата сума.

Ответникът – Агенция „Митници” оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. При условията на евентуалност предявява възражение за прихващане на изплатеното на ищеца обезщетение на основание чл.106, ал.2 от ЗДСл в размер на 1386 /хиляда триста осемдесет и шест/лева Прави възражение за прихващане и по отношение на изплатеното обезщетение по чл.106 ,ал.4 за неспазен срок на предизвестие в размер на 693лева. На основание чл.78, ал.5 ГПК прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение на ищеца, предвид фактическата и правна сложност на делото. Ответникът признава факта, че уволнението е признато за незаконно с влязло в сила решение на ВАС, както и не оспорва размера на brutното възнаграждение на ищеца към датата на признаване на уволнението за незаконно – 729, 60 лева.

Софийска градска прокуратура изразява становище, че искът е основателен и

доказан и следва да бъде уважен изцяло.

Административен съд София - град, I АО, 13 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 ГПК представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №8557/18.11.2009г. на Директора на Агенция „Митници” е прекратено служебното правоотношение на Х. С. Н.. В тази връзка и на основание чл.106, ал.2 от ЗДсл органът по назначаване е изплатил на С. обезщетение в размер на 1386лева - две брутни заплати, плащането се доказва от приложения Фиш №1 от м. Февруари 2010г. Изплатено е и обезщетение по чл.106, ал.4 от ЗДСл за неспазен срок на предизвестие в размер на 693лева – една брутна заплата, видно от Фиш №1 от м. Декември 2009г. С Решение № 1822/07.06.2010г. на АССГ е отхвърлена жалбата на С. срещу Заповедта за уволнение. Решението на АССГ е отменено с Решение №8079 /08.06.2011г. на ВАС V-то отделение, с което е отменена и Заповед №8557/18.11.2009г. Със Заповед №3798/05.08.2011г. на Директора на Агенция „Митници” Х. Н. е възстановен на държавна служба с основна месечна заплата в размер на 570,00/петстотин и седемдесет/ лева и допълнително месечно възнаграждение за прослужено време в размер на 28% от основната месечна заплата, или общо брутна заплата в размер на 729,60/седемстотин двадесет и девет лева и шестдесет стотинки/. Видно от представените като доказателства извлечения от трудова книжка №797 и Служебна книжка №946 от датата на прекратяване на служебното му правоотношение до датата на възстановяването му на държавна служба Х. Н. не е работил. В представените писмени бележки ищецът на основание чл.104, ал.1 от ЗДСЛ претендира общ размер на обезщетението 7 010,00лв. / седем хиляди и десет лева/, представляващи обезщетение в размер на 10 брутни заплати, изчислени на основание брутната работна заплата, съгласно издаденото Удостоверение за брутния доход изх. № 1100-0076/20.06.2011г.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 13 с-в, обосновава следните правни изводи:

Исковата молба е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество исковата молба е частично основателна.

Съгласно чл.104, ал.1 от ЗДСл когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният служител има право на обезщетение в размер на брутната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 10 месеца. Брутната заплата за определяне на обезщетението е определената му брутна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата. По делото се доказва, че до възстановяването му на работа с решението на ВАС Х. Н. не е заемал държавна служба или длъжност по трудово правоотношение. Този факт не се и оспорва от ответника. Брутната заплата за определяне на обезщетението по принцип следва да бъде определената брутна заплата към момента на възстановяването му на служба, съгласно Заповед №3798/05.08.2011г., а именно 729, 60лв. Съдът обаче не може да се произнесе свръх поисканата от ищеца сума в размер на 7010,00лв., изчислена при брутна заплата от 710лева, тъй като не е бил сезиран с претенция за заплащане на обезщетение в размер на 7 296лева. На ищеца следва да се присъди претендираната сума от 7010лева.

Настоящият съдебен състав намира, че общият размер на обезщетението за десет

месеца следва да се прихване на основание чл.103, ал.1 от ЗЗД с насрещното вземане за платените на основание чл.106, ал.2 от ЗДСЛ две brutни работни заплати в размер на 1386 лева. И двете плащания обезщетяват едни и същи вреди – неудобствата и затрудненията, свързани с оставането на служителя без работа поради прекратяване на служебното правоотношение, ето защо не биха могли да са едновременно дължими. Тъй като е отменено прекратяването на служебното правоотношение с обратна сила отпада и основаниято за заплащане на обезщетение по чл.106, ал.2 от ЗДСл, поради което същото се явява недължимо платено. Платената една brutна заплата в размер на 693 лева за неспазено предизвестие по чл.106, ал.4 от ЗДСЛ също следва да се прихване от дължимото обезщетение за оставане без работа за десет месеца. За да бъде дължимо обезщетението по чл.106, ал.4 от ЗДСл следва да е налице прекратено служебно правоотношение и неспазен едномесечен срок на предизвестиято. В случая прекратяването на служебното правоотношение е отменено като незаконосъобразно с Решение №8079 /08.06.2011г. на ВАС, което има за последица заличаване с обратна сила на прекратяването на служебното правоотношение. Предвид това основаниято за получаване на обезщетение по реда на чл.106, ал.4 от ЗДСл е отпаднало.

По отношение на дължимите лихви върху присъдените суми следва да се има предвид, че законната лихва се дължи от момента на отмяната на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение като незаконосъобразна. В този смисъл и т.4 от Тълкувателно решение №3/22.04.2005г. на ВКС по т.гр.д.№3/2004г., според което при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е влизане в сила на решението, с което се отменят актовете, следователно лихвата се дължи считано от 08.06.2011г.

Ищецът претендира заплащането на разноски, като ответникът прави възражение за намаляне поради прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че платеното възнаграждение на адв. Георгиев в размер на 500 лева не е прекомерно, съобразно правната и фактическа сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 235 ГПК вр. чл.121, ал.1, т.3 ЗДСл, Административен съд София - град, I-во АО, 13 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция «Митници» да заплати на А. К. С. сумата в размер на 4 931 лева, представляваща обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл, ведно със законната лихва, считано от 08.06.2011г. до окончателното плащане, както и сумата в размер на 352 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: